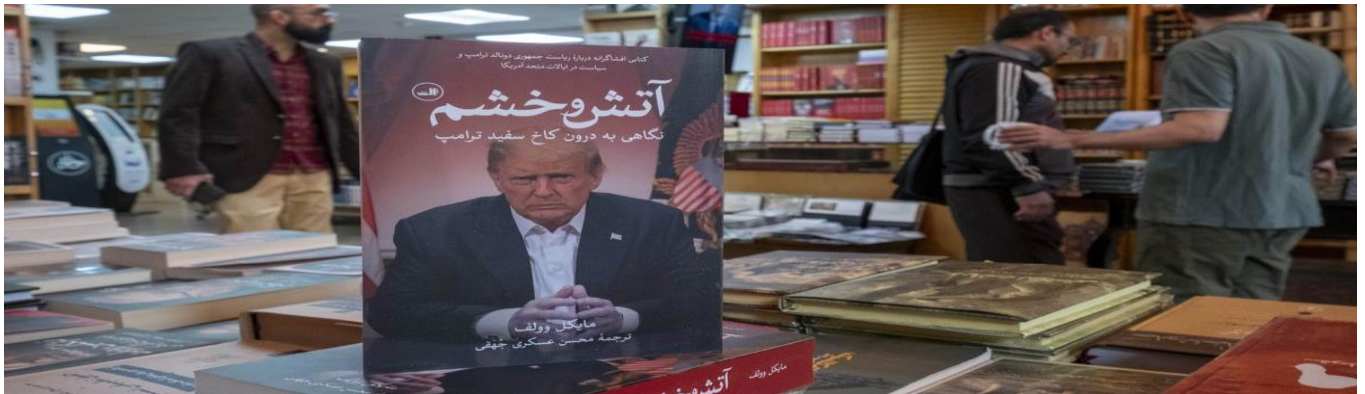

نویسنده: تریتا فارسی «Trita Parsi».

منبع و تاریخ نشر: ریسپونسیبل ستیت گرفت «2025-04-13».

برگردان: پوهندوی دوکتور سیدحسام «مل».

ترامپ در مذاکرات با ایران میتواند به پیروزی سه گانه دست یابد

With Iran talks, Trump could achieve a triple win

استیو ویتکاف مستقیماً با وزیر امور خارجه تهران دیدار کرد. در حال حاضر، این کاخ سفید است که بیش از آنچه بایدن در چهار سال انجام داد، به دست آورده است.

Steve Witkoff met with Tehran's foreign minister directly. Already, this White House has achieved more than what Biden's did in four years

اولین دیدار دیپلماتیک دونالد ترامپ با تهران نمی توانست بهتر از این پیش برود. دو طرف مذاکرات انجام شده در عمان رامنشبت و سازنده توصیف کردند. اما نشانه واقعی موفقیت آنها این بود که عباس عراقچی، وزیر امور خارجه ایران، پذیرفت مستقیماً با استیو ویتکاف، فرستاده ترامپ صحبت کند.

در طول چهار سال «بایدن»، ایرانی‌ها یک بار هم حاضر نشدند مستقیماً با مقامات آمریکایی در سطح وزارت خارجه ملاقات کنند. ترامپ اکنون این فرصت را دارد که با دستیابی به یک پیروزی سه گانه، "توافق بهتر" را تضمین کند.

ترامپ بارها اعلام کرده است که تنها خط قرمز او این است که ایران نمی‌تواند سلاح هسته‌ای داشته باشد، اما مشخص نیست که آیا ترامپ به دنبال دستیابی به آن از طریق برچیدن کامل برنامه هسته‌ای ایران در لیبی است، که موضع اسرائیل بوده است یا به دنبال راهحلی مبتنی بر راستی آزمایی است که به جای حذف برنامه هسته‌ای را محدود کند.

البته مشکل «مدل لیبی» این است که ایران هرگز چنین کاپیتولاسیونی را نمی‌پذیرد، دقیقاً به همین دلیل است که اسرائیل این خطر را پیش برده است. آنها محاسبه می‌کنند که چنین خواسته‌هایی شکست دیپلماسی را تضمین می‌کند و ترامپ را مجبور می‌کند که به سمت اقدام نظامی حرکت کند.

اما ویتکاف هرگز در مذاکرات روز شنبه به برچیدن اشاره نکرد. دو طرف به جای درجاتی از محدودیت‌های برنامه و کاهش تحریم‌هایی که ترامپ مایل بود در ازای آن ارائه دهد، بحث کردند.

در حالی که برچیدن قوی‌تر و سخت‌تر به نظر می‌رسد، غیرممکن است، در حالی که یک مدل مبتنی بر تأیید نه تنها کار می‌کند، تهران قبلاً با یک مورد موافقت کرده است و می‌تواند دوباره با آن موافقت کند. چالش این است که برنامه هسته‌ای ایران در طول چند سال گذشته پیشرفت چشمگیری داشته است و بازگرداندن آن به جایی که در سال 2015 بود، کار دشواری خواهد بود.

اما ترامپ در موقعیت بهتری قرار دارد تا این دستاوردها را معکوس کند، زیرا او مایل است کاهش تحریم‌های اولیه را به تهران ارائه دهد - یعنی تحریم‌هایی که مانع از تجارت شرکت‌های آمریکایی با ایران شده است. **اوپاما** هرگز به این فکر نکرد که مجموعه گسترده‌ای از تحریم‌های اولیه آمریکا علیه ایران را از ترس اینکه مخالفت جمهوری خواهان شدیدتری با این توافق ایجاد کند، ثانیا، او می‌خواست این توافق کاملاً هسته‌ای باشد.

انداختن لغو تحریم‌های اولیه در ترکیب، او را مستعد اتهامات (کاذب) مبنی بر تجارت امنیت هسته‌ای برای منافع شرکت‌های آمریکایی می‌کند. از سوی دیگر، بایدن، به گفته راب مالی، فرستاده خود در ایران، نسبت به یک توافق «ولرم» بود و به جای تمرکز بر دستاوردهای هسته‌ای که تحریم‌های مناسب می‌تواند تضمین کند، بر هزینه‌های سیاسی داخلی ارائه تخفیف تحریم‌ها متمرکز بود. ترامپ متفاد است. او تمایل دارد تحریم‌ها را تنبیه شرکت‌های آمریکایی بداند و به نظر می‌رسد مشتاق لغو آن‌ها به منظور اجازه بازگشت شرکت‌های آمریکایی به ایران است.

با توجه به پیشرفت برنامه هسته‌ای ایران، ممکن است ثابت شود که تمایل ترامپ برای لغو تحریم‌های اولیه دقیقاً به همین دلیل است که ترامپ فرصتی برای برگرداندن ساعت هسته‌ای به سال 2016 دارد. او می‌تواند در مقایسه با آنچه **اوباما** تضمین کرده و **بایدن** نتوانست به آن دست پیدا کند، به دنبال مدلی بیشتر برای بیشتر باشد، دقیقاً به این دلیل که مایل است بیشتر روی میز بگذارد.

دنبال کردن این مدل مبتنی بر راستی‌آزمایی با سلاح‌های هسته‌ای به عنوان تنها خط قرمز او، ترامپ را قادر می‌سازد تا یک برد سه گانه برای ایالات متحده تضمین کند: **جلوگیری از بمب گذاری ایران، جلوگیری از جنگ با ایران، در حالی که فرصت‌های تجاری بزرگی را برای کسب و کارهای آمریکایی فراهم می‌کند که مشاغل بیشتری در ایالات متحده ایجاد می‌کند.**

در واقع، تحریم‌های ایران هزینه هنگفتی برای اقتصاد ایالات متحده داشته است. مطالعه‌ای که در سال 2014 توسط **جاناتان لسللی، رضا مرعشی و من** انجام شد، نشان داد که بین سال‌های 1995 تا 2012، تحریم‌های ایالات متحده بین 135 تا 175 میلیارد دلار درآمد بالقوه صادرات به ایران را برای اقتصاد آمریکا هزینه کرده است.

این همچنین به مقدار زیادی از فرصت‌های شغلی از دست رفته در ایالات متحده است: "به طور متوسط، درآمدهای صادراتی از دست رفته هر سال بین 50000 تا 66000 فرصت شغلی از دست رفته است. در سال 2008، این تعداد به 279000 فرصت شغلی از دست رفته می‌رسد."

اگر ترامپ به راهبردی پایبند باشد که موضوع هسته‌ای را به جای ایران در اولویت قرار دهد

سطری چند درمورد نویسنده این مقاله: تریتا پارسی یکی از بنیانگذاران و معاون اجرایی مؤسسه کوینسی برای امور دولتی مسئولیت پذیر است.

تریتا پارسی

----- **با تقدیم احترامات «14-04-2025»**

